

[Justitsministeren.]

tro, som jeg har, er rigtig. At gaa til Lovgivningsmagten i et saadant Tilfælde og faa Loven ændret er der jo netop ingen Mening i, for Loven er rigtig nok. Det er kun Justitsministeriet, der, eventuelt altsaa, faar den Opfattelse, at visse Dommere ikke tilstrækkeligt retter sig efter de Principper, der er angivet i Loven. Der er ikke noget at lave om i Loven, men der er Spørgsmaal om, hvorvidt visse Dommere tager tilstrækkeligt Hensyn til Lovovertrædernes økonomiske Forhold, saaledes som Loven tilsigter, at de skal gøre; og hvis de ikke gør det, saa er det rimeligt, at deres overordnede, Retspræsidenterne, faar Opmærksomheden henledt paa dette Forhold. Det er ikke noget Indgreb fra nogen Side, for jeg kan ikke gøre andet end eventuelt henstille til dem at se paa det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Den højtærede Justitsminister synes, naar han betragter dette Færdselsudvalg, at dets Sammensætning er udmærket. Nej, jeg vil straks væрге mig imod, at den skulde være udmærket, at den skulde være alsidig. (*Justitsministeren* [Steincke]: Det er nedsat af Zahle). Ja, jeg er ganske uberørt af, hvem der har nedsat det, jeg har før kritiseret det, og jeg vil blive med at gøre det, hver Gang der er Lejlighed dertil. Det kan nemlig ikke nytte noget, naar der er en Række Trafikanter, som ikke er repræsenteret; og den vittige Bemærkning, at vi alle er Fodgængere, som kom nede fra Salen, betyder intet, for med Fodgængerrepræsentant maa man selvfølgelig mene en Repræsentant for det Publikum, der overhovedet ikke kører Bil, for den, der een Gang har haft Rattet mellem Fingrene og erhvervet Kørekort, han har tilegnet sig Bilistopfattelsen af Færdselen og vil til enhver Tid lade sig paavirke af den.

Dernæst vil jeg sige med Hensyn til de Embedsmænd, der sidder i Kommissionen, at jeg har allerede tidligere, den 10. Marts 1932, taget Afstand fra, hvad Betydning man kunde tillægge deres Udtalelser, for det er Folk, der gennem Aar har arbejdet med Problemerne, som f. Eks. er medansvarlige for, hvad man gjorde i 1932, og maaske ogsaa er medansvarlige for, hvad man gjorde tidligere. Naar der kommer Forslag om at ændre det, ja, saa er det saaledes, at noget af deres Prestige gaar bort, der er

det, at de een Gang har været med, og saa skal der næsten 10 vilde Heste eller en ny Justitsminister til at faa dem trukket fra det Standpunkt. Og lige saadan med Hensyn til Politiet. I en Politihjerne vil det til enhver Tid spille ind: Kan dette nu ogsaa overholdes, bliver det ikke besværligt, skal vi ikke have en ny Mand posteret dér, og skal vi ikke have nye Vogne til Færdselspolitiet — trods det, at de lige har faaet 12 nye! Det ryger gennem Hjernen alt sammen.

Man maa regne med, hvordan Folk nu engang paa Grund af deres Opdragelse, Fortid og det Ansvar, der paahviler dem, er indstillet over for Problemerne, og dér mangler vi i denne Færdselskommission i ganske ualmindelig Grad Repræsentanter for de ikke forud indstillede og for dem, der ikke er motorinteresserede og motorkørende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Ministeren mener aabenbart, at i adskillige Tilfælde har man simpelt hen dømt i Modstrid med, hvad der egentlig er Lovens Hensigt. Man har ikke engang undersøgt Mandens Forhold, skønt Bøden skal staa i Forhold til hans Indtægt. Og saa, siger Ministeren, har man ingen anden Vej at gaa end at henstille til Retspræsidenterne. Det forstaar jeg slet ikke. Naar der kommer Klager til Justitsministeren eller Ansøgninger om Benaadning, saa kan Justitsministeren jo appellere, saa kan hans Repræsentant, Anklagemyndigheden, appellere Dommen til Mildnelse, for en Gangs Skyld. Det er dog en Vej at gaa, det er den sædvanlige Vej; og det er en rimelig Vej. Bliver det først fastslaaet nogle Gange af en højere Ret, at Dommerne ikke har dømt efter Lovens Forudsætninger, saa skal de nok lære at dømme rigtigt. Jeg synes, det er meget bedre end disse Henstillinger, som jeg ikke kan lide.

Justitsministeren (Steincke): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Rager, at jeg kan ikke lide, at man, fordi Mennesker har en eller anden Virksomhed, frakender dem almindelig Indsigt. Jeg kan ikke lide, at man deler Befolkningen i Embedshjerner, Politihjerner o. s. v. og saa tillægger dem visse dermed uadskilleligt forbundne Egenskaber, for det kunde dog være, man saa ogsaa let kom ind paa Begrebet Folketingshjerner eller radikale Hjerner, eller hvad